

SEX WORKERS

การต่อสู้เพื่อทำให้งานบริการทางเพศในประเทศไทยเป็นงานที่ไม่เป็นอาชญากรรม และการทุกรูปอย่างเป็นระบบที่มาพร้อมกับงานบริการทางเพศ

PEOPLE'S
EMPOWERMENT
FOUNDATION
มูลนิธิศุภนิยามฯ

“เราไม่ผิด กฎหมายต่างหากที่ผิด กฎหมายนั้นแหละที่บังคับให้เราเป็นคนทำงานผิดกฎหมาย ดังนั้นอำนาจที่ทางการใช้มาทำให้การกระทำของเราเป็นอาชญากรรมจึงไม่เป็นธรรม เราไม่ได้จ่ายเงินสินบน เหล่านี้อย่างสมัครใจ และเราไม่ได้มีอำนาจต่อรองอย่างสิ้นเชิงในการเจรจา เราไม่มีทางเลือกแต่ต้องจ่าย เพราะถ้าเราไม่จ่าย เราจะถูกข่มขู่คุกคามถึงจุดที่เราไม่สามารถทำงานของเราได้ การปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมนี้ได้กลายเป็นเรื่องปกติไปเพราะกฎหมายยอมให้เกิดการเลือกปฏิบัติ ละเมิดและเอาเปรียบ พวกเราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เป็นกฎหมายที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน เมื่อมีการร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้น มันไม่ได้ตั้งอยู่บนหลักการสิทธิมนุษยชน แต่ตั้งอยู่บนความคิดถึงความจำเป็นที่จะต้องควบคุมปราบปรามและทำให้งานบริการทางเพศเป็นอาชญากรรม บนพื้นฐานของความคิดเช่นนี้ คนทำงานบริการทางเพศจึงถูกสังคามมองอย่างดูถูกและได้รับการปฏิบัติราวกับเป็นอาชญากรและเป็นผู้กระทำผิด ซึ่งไม่ถูกต้อง”

“เราได้รับการบอกเล่าว่า กฎหมายที่กำหนดให้งานบริการทางเพศไม่ใช่อาชญากรรม ที่ เอ็มพาวเวอร์เมนท์เรียกร้อง จะไม่มีวันเป็นจริง เพราะการทุจริตมีขอบเขตใหญ่โตมาก และการยุติมันจะตัดเส้นเลือดที่นำเงินไปสนองให้กลุ่มคนที่มีอำนาจ เรารู้ว่าเงินจำนวนมากเกี่ยวข้องกับ การทุจริตนี้ และมีอำนาจซ่อนเร้นบางอย่างที่เราไม่สามารถแม้แต่จะเห็นหรือจับต้องได้ อำนาจซ่อนเร้นนี้น่ากลัวยิ่งไปเสียกว่าพวกอนุรักษนิยมที่คัดค้านพวกเรานบนพื้นฐานของสถาบันครอบครัวและเด็กบางครั้งเราไม่รู้แม้กระทั่งว่าเราต่อสู้อยู่กับใคร เจ้าหน้าที่ตำรวจบอกเราบ่อยๆ ว่า จริงแล้วพวกเขาไม่ได้ต้องการทำให้พวกเราเป็นอาชญากรและเอาผิดเอาเปรียบเรา ถ้าเป็นเช่นนั้น เราจ่ายเงินให้ใครกันเล่า และเงินทั้งหมดนี้ไปไหน เส้นเลือดของใครกันแน่ที่เรากำลังหล่อเลี้ยงอยู่ เราไม่รู้แม้กระทั่งว่าใครกันแน่ที่เรากำลังต่อสู้และเผชิญหน้าอยู่”

เอ็มพาวเวอร์

ป้ายวันหนึ่งกับผู้หญิงที่ดำเนินงาน “กลุ่มเอ็มพาวเวอร์” องค์กรในเชียงใหม่ที่ประกอบขึ้นด้วยคนทำงานบริการทางเพศที่มุ่งหมายจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่ล่าช้าของประเทศไทย

การต่อสู้เพื่อทำให้งานบริการทางเพศในประเทศไทยเป็นงานที่ไม่เป็นอาชญากรรม และการทุจริตอย่างเป็นระบบที่มาพร้อมกับงานบริการทางเพศ

อุตสาหกรรมทางเพศที่กำลังขยายตัวได้พรมแบบไทย-ไทย

เชื่อกันว่าทุกมุมของประเทศไทยมีสถานบริการอย่างน้อยหนึ่งแห่ง แต่สังคมไทยแสรังทำเป็นมองไม่เห็นการดำรงอยู่ของคนทำงานบริการทางเพศ เพราะโดยทั่วไปแล้วสังคมไทยเห็นว่าเป็นการผิดศีลธรรมที่คนไทยคนใดคนหนึ่งจะไปทำงานในอุตสาหกรรมทางเพศ ดังนั้นเมื่อกฎหมายและสังคมมองข้ามคนทำงานบริการทางเพศจึงถูกบังคับให้เป็นผู้สมรู้ร่วมคิดเฉยๆ อย่างไม่เต็มใจกับระบบการทุจริตที่ละเมิดและเอาัดเอาเปรียบหาผลประโยชน์จากพวกเขา เราอยู่ในบาร์แห่งหนึ่งในเชียงใหม่อันเป็นที่ตั้งขององค์กรที่มุ่งสร้างพลังความเข้มแข็งให้กับคนทำงานบริการทางเพศทั้งหลายให้ต่อสู้เพื่อสิทธิของพวกเขา ป้ายวันนี้ก่อนที่บาร์จะเปิดตอนหกโมงเย็น เราได้พูดคุยถึงประสบการณ์และแรงบันดาลใจของผู้หญิงเหล่านี้ในฐานะคนทำงานบริการทางเพศในประเทศไทยนี้และรวมถึงการที่พวกเขาเฝ้าและให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชัน

เอ็มพาวเวอร์ ต้นกำเนิดที่ไม่มีใครเหมือน จากย่านโคมแดงของกรุงเทพมหานคร

ผู้หญิงกลุ่มนี้ยืนยันให้เรียก “เอ็มพาวเวอร์” ว่า “กลุ่ม” หรือ “การรวมตัวกัน” ไม่ใช่องค์กรนี้เป็นแบบอย่างของการที่ผู้หญิงกลุ่มนี้อายากให้สังคมมองกลุ่มของพวกเขาว่าเป็นเครือข่ายรากหญ้าธรรมดาๆ ของ “ผู้หญิง

ทำงาน” ที่เรียกร้องสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่สุด ว่างานของเธอถึงหลายไม่ควรเป็นอาชญากรรมเหมือนกับงานอื่นๆ ในสังคมประชาธิปไตยที่กำลังทำหน้าที่ไปแก้อริแล้วผู้หญิงกลุ่มนี้เชื่อว่าคนทำงานบริการทางเพศควรได้รับการเรียกว่า “พนักงานบริการ” เหมือนกับพนักงานบริการอื่นในตลาด แรงงานโครงสร้างองค์กรที่เธอถึงหลายทำงานเป็นแบบง่าย ๆ ที่ไม่มีลำดับชั้น ไม่มีการบริหารจัดการแบบบนลงล่าง ทุกคนอยู่ในระดับเดียวกันหมดช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลักดันวาระเดียวกันไปข้างหน้า ปัจจุบันเอ็มพาวเวอร์จ้างพนักงานเต็มเวลาห้าคน โดยมีพื้นที่สำนักงานเพียงแห่งเดียวในเชียงใหม่เพื่อลดค่าใช้จ่ายลงให้น้อยที่สุด พวกเขาต้องการองค์กรที่มีโครงสร้างเรียบง่าย โดยมีเป้าหมายใช้ทุนที่ได้รับมาร้อยละ 90 ให้คนทำงานบริการทางเพศโดยตรง ในขณะที่อนุญาตให้ใช้เพียงร้อยละ 10 กับค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ

“คุณพูดก็ได้ว่าเราผิด! เรายอมรับได้ถึงขนาดว่าเราผิดศีลธรรม! แต่งานของเราไม่ควรจะผิดกฎหมายไทย!” พี่เอ็มกล่าว ผู้นำคนหนึ่งที่พาเราดูสำนักงานเอ็มพาวเวอร์ซึ่งตั้งอยู่เหนือบาร์แห่งหนึ่งที่เปิดให้บริการทุกคืน ยกเว้นคืนวันจันทร์พี่เอ็มสรุปข้อเรียกร้องต่างๆ ของกลุ่มว่าต้องการให้ได้รับการยอมรับว่าเป็น “คนที่เท่าเทียมกัน” ในสังคมไทย อย่างที่ข้อบอการมารวมตัวของผู้นำรุ่นแรกเริ่มเดิมทีของกลุ่มเมื่อสามสิบปีก่อนใน ค.ศ. 1990 ก็เพื่อสร้างพลังความเข้มแข็งให้คนทำงานบริการทาง

เพศให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในย่านพัฒนาพงษ์ อันเป็นเขตคอมแดงของ กรุงเทพมหานครมูลนิธิก่อตั้งขึ้นโดยพี่น้อง จันทวิภา อภิสุข ผู้เรียนจบทางสังคมศาสตร์จากบอสตันคอลเลจ ซึ่งเริ่มสอนภาษาอังกฤษให้คนงานหญิงด้วยความหวังที่จะสร้างพลังความเข้มแข็งและเพิ่มทักษะการอยู่รอดของคนทำงานบริการทางเพศด้วยการทำให้ผู้หญิงกลุ่มนี้สามารถสื่อสารกับลูกค้าของตนได้ จากการศึกษาข้างถนน มูลนิธิเติบโตขึ้นเมื่อได้รับการสนับสนุนเพิ่มมากขึ้นไม่เพียงจากคนที่อยู่ในอุตสาหกรรมทางเพศ แต่ยังมีจากคนในต่างประเทศที่ได้ยินเรื่องราวของมูลนิธิผ่านหนังสือพิมพ์ระหว่างประเทศที่ตีพิมพ์เรื่องราวของเธอทั้งหลายที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับโลก

จากการต่อสู้กับการแพร่ระบาดของเอชไอวีสู่การเรียกร้องสิทธิของคนทำงานบริการทางเพศ

ในอดีตตอกครั้นเน้นไปที่ประเด็นเร่งด่วนที่สุดในเวลานั้น ซึ่งก็คือการต่อสู้กับการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ที่กระทบประเทศไทยอย่างหนัก นับแต่การเริ่มต้นอย่างเรียบง่าย เครือข่ายของ “เอ็มพาวเวอร์” เดียวนี้ได้ขยายออกไปยังหลายเมือง รวมถึงเชียงใหม่ ภูเก็ต แม่สอด (เมืองบนชายแดนไทย-เมียนมาร์) และอีกมากมายหลายเมืองตามพรมแดนไทย-ลาว ซึ่งคนงานหญิงจำนวนมากมาจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมืองในตำแหน่งที่การท่องเที่ยวและการทำงานบริการทางเพศมีอยู่มากทุกวันนี้กลุ่มเอ็มพาวเวอร์กลายเป็นเหมือนครอบครัวที่สองและพื้นที่อันปลอดภัยที่ผู้หญิงทำงานบริการทางเพศสามารถรวมตัวกันเพื่อสนับสนุนทางด้านความคิดและจิตใจซึ่งกันและกัน และมาพัฒนาตนเองเพื่อฝึกภาษาและการศึกษาขั้นสูงขึ้นไป และที่มากไปกว่านั้น เพื่อรับการเสริมพลังความเข้มแข็งให้สิทธิของพวกเธอเป็นที่ยอมรับในฐานะสมาชิกผู้ทำงานของสังคมที่ไม่ควรถูกเลือกปฏิบัติและทำให้เป็นอาชญากรทุกวันนี้ในเชียงใหม่กลุ่มได้จ้างครูจีนมาสอนภาษาจีนแมนดารินเป็นประจำ สะท้อนถึงการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและการปรับตัวขององค์กรให้รองรับภูมิทัศน์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลาของเชียงใหม่ กลุ่มผู้หญิงของเอ็มพาวเวอร์ที่มีจิตใจเข้มแข็งยืนยันว่าทุกวันนี้พวกเธอเลือกผู้บริจาคอย่างระมัดระวังให้เน้นไปที่เป้าหมายและวาระของพวกเธอ ซึ่งย้ำเน้นไปที่การส่งเสริมสิทธิของคนทำงานผู้หญิงพนักงานบริการ อย่างที่พวกเธออยากให้เป็น

การทุจริตอย่างเป็นระบบที่หากินกับงานบริการทางเพศ คนทำงานบริการทางเพศเผชิญกับการทำให้งานของเธอเป็นอาชญากรรม

ซัชลาวัลย์ เมืองจันทร์ ที่เราเจอเรียกด้วยความเคารพว่าพี่ไอ้ เริ่มการพูดคุยกับเราในหัวข้อการทุจริตอย่างเป็นระบบในประเทศไทยและการที่การทุจริตนี้เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อคนทำงานบริการทางเพศและมีผลต่อเธอเหล่านั้นที่ต้องจ่ายสินบนไม่ทางตรงก็ทางอ้อมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยเพื่อที่จะหลีกเลี่ยง “ความยุ่งยากใดๆ” **“โดยทั่วไปแล้วผู้หญิงทำงานจำนวนมากที่ทำงานในช่องไม่รู้แม้กระทั่งว่าเธอกำลังถูกเอารัดเอาเปรียบและกำลังจ่ายสินบนทางอ้อมอยู่อย่างไรเธอรู้แต่เพียงว่าถ้าเธอทำตามกฎที่สถานประกอบการวางไว้ เงินเดือนของเธอจะไม่ถูกหักถ้าไม่กระทำผิดจากระเบียบของร้าน อย่างไรก็ตามงานวิจัยของเราแสดงให้เห็นว่าเงินที่ถูกส่งไปให้ตำรวจและหน่วยงานรัฐที่ทุจริตนั้นเกือบจะเป็นจำนวนเดียวกับที่คนงานหญิงแต่ละคนจ่ายให้ช่องเป็นค่าใช้จ่ายสถานที่ทำงาน”**

เมื่อถามว่าผู้หญิงมีอำนาจเพียงใดที่จะเจรจาจำนวนเงินสินบน พี่ไอ้ตอบว่า **“ลองจินตนาการดูว่าหากเราไปทำงานตามถนน ตำรวจเรียกเงินสินบน 100 บาท (ประมาณ 3 ดอลลาร์สหรัฐ) ถ้าฉันยังไม่ยินยอมจ่าย 50 บาทก่อน และบอกให้เจ้าหน้าที่ตำรวจคนนั้นกลับมาอีกครั้งภายหลังและรับส่วนที่เหลือราวสี่กุ่มคนนั้น”** นั่นเป็นเพียงอำนาจเดียวที่พวกเราใช้ในการเจรจาที่ผู้หญิงมีเมื่อต้องรับมือกับคนที่มียอำนาจมากกว่า ในการตอบคำถามเดียวกันนี้ พี่เอ็มอธิบายว่า **“ถ้าเราไม่จ่ายตามจำนวนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจขอ คนนั้นรถตำรวจจะขับไปมารอบๆ ทั้งคืนข่มขู่ลูกค้าให้กลัวแล้วก็จะเข้าไปในสถานบริการแห่งนั้น และเราก็จะไม่สามารถทำธุรกิจของเราได้ บางครั้งเราถูกขอให้ส่งมอบเหล้าอย่างน้อยปีละสองครั้ง ช่วงเทศกาลปีใหม่และปีใหม่ไทย (เทศกาล**

สงกรานต์) ในเดือนเมษายน เราต้องให้เหล่าพวกเขาในโอกาสพิเศษด้วย เมื่อมีหัวหน้าตำรวจคนใหม่มารับตำแหน่งในเมือง เหล้าหรือเบียร์ที่ให้ออกเป็นยี่ห้อเฉพาะตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจขอมาด้วยเราให้ยี่ห้ออื่นตามที่เราต้องการไม่ได้”

ผู้หญิงเอ็มพาวเวอร์สี่คนที่มานั่งให้สัมภาษณ์ของผมของเราริบายถึงระบบสินบนที่นำมาใช้กับผู้หญิงทำงานตามข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมตำรวจมาเฟียที่ฝังแน่นจนหยั่งรากลึกในสังคมไทย เหมือนกับเป็นธรรมเนียมอย่างหนึ่ง หรือเป็นส่วนปกติที่ยอมรับกันในชีวิตประจำวันของผู้หญิงทำงานเหล่านี้จากนั้นพวกผู้หญิงก็อธิบายต่อว่าช่องทุกขนาดต้องจ่ายสินบนให้คนที่อ้างว่าเป็นหรือเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหน่วยงานจังหวัดที่เป็นหน่วยงานรัฐบาลอย่างน้อย ๒๓ หน่วยงานที่ได้ประโยชน์จากความผิดกฎหมายของงานบริการทางเพศในประเทศไทย

จากข้อมูลของผู้หญิง สถานบริการแต่ละแห่งจะต้องจ่ายราว 2,000 - 80,000 บาท (ประมาณ 57 - 2,285 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อเดือน ขึ้นอยู่กับขนาดของสถานบริการ จำนวนผู้หญิงทำงานที่สถานบริการ (80,000 บาทสำหรับช่องขนาดใหญ่ที่มีจำนวนผู้หญิงประมาณ 30-40 คน) จำนวนผู้หญิงที่ไม่มีเอกสารแสดงตนที่ต้องที่ทำงานอยู่ของผู้หญิงต่างชาติ ที่ตั้งของธุรกิจ จำนวนค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากสาธารณชน และชั่วโมงการทำงานที่ช่องนั้นดำเนินธุรกิจอยู่ **“เงินสินบนไปที่สถานีตำรวจท้องถิ่นในท้องถิ่นที่ช่องตั้งอยู่ ตามปกติตำรวจจะไม่ข้ามเขตของกันและกัน”**ผู้หญิงคนหนึ่งอธิบาย ว่าค่าธรรมเนียมรายเดือนดังกล่าวไปข้างต้นไม่รวมเจ้าหน้าที่ตำรวจลาดตระเวนในท้องถิ่นที่อาจจะเรียก 500-1,000 บาทในแต่ละครั้งที่พวกเขาไปเยือนช่อง หรือไม่รวมค่าธรรมเนียมรายวันที่ช่องบางแห่งต้องจ่ายเพื่อให้ตั้งอยู่ได้ โครงสร้างเหล่านี้ค่อนข้างซับซ้อน โดยไม่มีราคาที่เป็นมาตรฐานตายตัว ขึ้นอยู่กับข้อตกลงระหว่างตำรวจกับผู้ประกอบการ ผู้หญิงทุกคนเห็นว่าเงินทุจริตทั้งหมดนี้อยู่บนพื้นฐานของการเอาเปรียบ บุตรดีผู้หญิงทำงานทั้งหลาย

เลือดส้นบนที่มีมูลค่าเป็นทองนับพันล้านดอลลาร์ – เหตุผลที่ทำให้พวกเขาคนชั้นสูงไทยบางคนไม่ต้องการทำให้อาชีพที่เก่าแก่ที่สุดนี้ไม่เป็นอาชญากรรม

ในประเด็นการผิดกฎหมายของงานบริการทางเพศในประเทศไทย เอ็มพาวเวอร์เชื่อว่างานบริการทางเพศควรจะถูกทำให้ไม่ใช่อาชญากรรม ในขณะที่พวกเขาไม่เชื่อถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการจดทะเบียนคนทำงานบริการทางเพศเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการติดตราและการเลือกปฏิบัติ ผู้หญิงกลุ่มนี้เชื่อในหลักคิดที่ว่า “งานบริการทางเพศเป็นงานอย่างหนึ่ง” และรู้สึกว่าเขาไม่ควรจะถูกจัดเป็นกลุ่มคนประเภทพิเศษใดๆ เธอพิจารณาเห็นว่าเธอควรจะได้รับการปฏิบัติและการปกป้องคุ้มครองภายใต้กฎหมายแรงงานที่มีอยู่เหมือนกับคนงานอื่นภายใต้พระราชบัญญัติประกันสังคม หรือมาตรา 33 หากว่าเธอทำงานให้กับนายจ้างคนใด เช่น สถานบริการที่จดทะเบียนซึ่งผู้หญิงกลุ่มนี้เชื่อว่าควรจะบริหารจัดการดูแลภายใต้กระทรวงแรงงานและกระทรวงมหาดไทย

ในเรื่องการทุจริตอย่างเป็นระบบกว้างขวางที่บังคับผู้หญิงทำงาน (และสถานบริการ) ให้จ่ายสินบนเป็นประจำ ซัชลาวัลย์(พีไอ)บอกว่า มีหลายกรณีที่เป็นข่าวอย่างมากว่าสถานบริการถูกขูด และ “รายการสินบน” หลุดรอดออกมาถึงสาธารณชน มีข้อมูลที่ให้รายละเอียดจำนวนเงิน ความถี่ของการติดสินบน และหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม ตรงนี้ซัชลาวัลย์ตั้งข้อสังเกตอย่างท้าทายว่าไม่เคยมีการสอบสวนหรือการดำเนินการทางอาญาใดๆกับการทุจริตที่เจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานรัฐกระทำ ทำให้ข้อหาและการกล่าวประณามทั้งหมดตกไปอยู่กับที่ผู้หญิงทำงาน

ผู้หญิงกลุ่มนี้อธิบายต่อไปว่า ในอดีต เธอเคยต้องไปช่วยคนทำงานหญิงที่ปรากฏว่าเป็นคนงานอพยพที่ไม่มีเอกสารการเข้าเมืองที่ถูกขูดและถูกคุมขังหลังจากตำรวจบุกสถานบริการที่เธอทำงานอยู่ เราได้รับการออกเล่าถึงการปฏิบัติที่ไร้มนุษยธรรมและไม่น่าให้อภัยของตำรวจเมื่อไปบุกสถานบริการ ผู้หญิงกลุ่มนี้อธิบายว่าปรกติแล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจมองและปฏิบัติต่อ “คนทำงานหญิง” ว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาชญากรรมอย่างร้ายแรงอย่างไร

เมื่อบุกสถานบริการแล้ว กลุ่มผู้หญิงผู้อพยพจะถูกคุมขังเสมอในฐานะเป็น “พยาน” ของอาชญากรรมการค้ามนุษย์ หรือตั้งข้อหาค้าประเวณี ขณะที่อายุยังไม่ถึงเกณฑ์โดยไม่มีมีการพิสูจน์ ผู้หญิงที่ถูกคุมขังในฐานะ “พยาน” มักถูกปฏิบัติไม่ต่างไปจากการเป็นนักโทษ ผู้หญิงบรรยายว่าปรกติแล้วเจ้าของสถานบริการจะหลุดพ้นข้อกล่าวหาได้แบบสบายๆ และกลับไปดำเนินธุรกิจได้ตามปกติในเวลาเพียง 2-3 วัน ในขณะที่ผู้หญิงผู้อพยพโดยเฉลี่ยแล้วจะใช้เวลาไม่น้อยกว่า 1-2 สัปดาห์ในคุก ขณะที่ศูนย์คุมขังตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งสภาพไม่ต่างไปมาจากเรือนจำ ผู้หญิงจำนวนมากถูกยึดโทรศัพท์มือถือในขณะที่อยู่ในที่คุมขัง มีโอกาสเข้าถึงน้อยหรือไม่เลยต่อการรักษาพยาบาลถ้าเธอป่วย และถูกจำกัดในการเข้าถึงการสื่อสารเพื่อขอความช่วยเหลือจากภายนอก

ผู้หญิงกลุ่มนี้อธิบายแบบแผนปกติที่เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจชายแสร้งทำเป็นเหมือนลูกค้าประจำที่จ่ายเงินซื้อบริการ มาจ่ายให้ผู้หญิงคนเดียวกับเพื่อซื้อความเชื่อใจของเธอ (และมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงเหล่านี้ด้วยหลายครั้ง) ก่อนที่ในที่สุดจะเปิดเผยตัวเองว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมีการบุกสถานบริการ ผู้หญิงกลุ่มนี้เห็นว่าการปฏิบัติเช่นนี้เป็นกรกระทำที่ลดคุณค่าความเป็นมนุษย์และละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานของเธอผ่านการกระทำที่เป็นการโกหกหลอกลวงและเป็นกลอุบาย ในขณะที่ “พยานที่ถูกบังคับให้เป็น (หญิงผู้อพยพ)” จำนวนมากเหล่านี้ไม่ได้รับค่าชดเชยต่อเวลาที่เธอถูกคุมขัง และได้รับเงินเพียง 3,000 บาท (ประมาณ 86 ดอลลาร์สหรัฐ) เท่านั้น ซึ่งอาจจะน้อยกว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับบ้านของเธอด้วยซ้ำ ผู้หญิงกลุ่มนี้เชื่อว่าเหตุผลเดียวที่มีการบุกสถานบริการเช่นนั้นคือเพื่อให้รัฐบาลไทยสามารถแสดง “ตัวเลขทางสถิติ” เพื่อจะได้ยื่นขึ้นไปได้ในการจัดลำดับทางสากล ไม่ใช่การหาทางออกที่เป็นจริงใดๆ ให้กับปัญหาที่มีอยู่จริง

“ทางออก” ในการยุติการทุจริตอย่างเป็นระบบที่เอาเปรียบขูดรีดในอุตสาหกรรมทางเพศไทย จากมุมมองของเอ็มพาวเวอร์

ด้วยการเสริมพลังความเข้มแข็งให้ตนเองและการศึกษาจากกันและกัน ผู้หญิงที่เอ็มพาวเวอร์ได้เรียนรู้ถึงสิทธิ์ที่เธอมีจริงๆ ในฐานะพลเมืองผู้ทำงานจ่ายภาษีที่เรียกครองให้ได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกับสมาชิกอื่นของสังคม เธอยืนยันว่าเป็นความผิดของกฎหมายที่ทำงานของเธอเป็นอาชญากรรมและปัญหาไม่ได้เป็นเพราะเธอ แต่เกิดขึ้นมาจาก “ส่วนหนึ่งของสังคมไทยที่ไม่ยอมรับความจริง” เธอพรรณนาค้นค้นกฎหมายที่จะยุติการทำให้งานของเธอเป็นอาชญากรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่เธอรู้ว่าทำมาสำเร็จในประเทศที่พัฒนาแล้ว และเป็นประชาธิปไตย อย่างไรก็ตามในสังคมพุทธ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วโลกจากการท่องเที่ยวทางเพศและอุตสาหกรรมทางเพศที่มีอยู่อย่างทั่วไป ชั้นชั้นสูงไทยและชนชั้นปกครองที่ส่วนใหญ่ยังเป็นพวกอนุรักษนิยมหรืออย่างน้อยที่สุดอาจจะแสดงออกว่าประเทศไทยและคนไทยมีมาตรฐานทางศีลธรรมสูง ไม่อาจรับให้การค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายได้ ผู้หญิงที่เอ็มพาวเวอร์คิดว่า “บรรทัดฐานสูงทางศีลธรรมเชิงอุดมคติ” นี้เป็นเรื่องจินตนาการ เพราะพวกเขาคนชั้นสูงเองก็ทำไม่ได้ตามนั้น ตัวของพวกเขาเป็นผู้อุปถัมภ์ที่ใช้บริการของผู้หญิงทำงานเหล่านี้บ่อยครั้งมากที่สุดกลุ่มหนึ่ง บรรทัดฐานสูงทางศีลธรรมเป็นได้ยอดเยี่ยมที่สุดก็เพียงข้ออ้างสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ฉ้อฉลและชนชั้นสูงไทยที่ใช้เป็นเครื่องมือรักษาภาพที่เป็นอยู่ของระบบปรสิต (parasite) หมายถึงสิ่งมีชีวิตที่อาศัยผู้อื่นหรือเซลล์ชนิดอื่นเป็นที่พักอาศัยและแหล่งอาหาร และบางครั้งทำร้ายสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ทำร้ายเซลล์ภายในจนเจ็บป่วยหรือถึงกับเสียชีวิต เช่น การอาศัยอยู่ของสิ่งมีชีวิตชั้นต่ำในร่างกายมนุษย์ เช่น พยาธิ เป็นต้น) ที่ทำกินบนผู้หญิงทำงานเหล่านี้ ผู้หญิงเหล่านี้ได้บรรยายให้เห็นว่าเธอพยายามที่จะรณรงค์กับพรรคการเมืองในทางสาธารณะให้เห็นด้วยการทำให้งานบริการทางเพศไม่ใช่อาชญากรรม อย่างไรก็ตาม เมื่อการผลักดันมาถึงขั้นที่จะทำให้เป็นกฎหมายออกมา เธอก็ได้รับการบอกว่าการกฎหมายนี้จะไปอยู่ในลำดับหลังๆ จำเป็นต้องเปิดช่องทางให้กับกฎหมายที่สำคัญกว่ามาได้อันดับต้นก่อน แม้ว่าทั้งสองพรรคจะเป็นพรรคที่มีจำนวนที่นั่ง สส. มากที่สุดในรัฐสภาผู้หญิงเหล่านี้ก็รู้สึกว่าการต้องการและความมั่นคงของเธอก็จะไปอยู่ที่สุดท้ายในรายการลำดับ

ความสำคัญอีกครั้ง ความรู้สึกที่เรารู้สึกมาเสมอคือราวกับว่าเธออยู่ที่บันได ขึ้นล่างที่สุดของระบบปรัมาตไทย และดังนั้นก็จะเป็นสิ่งสุดท้ายที่จะได้จะไร มาเรารู้สึกว่าชะตากรรมของเธอได้กลายเป็นวาระทางการเมืองที่ไม่มี พรรคการเมืองใดกล้าหาญพอที่จะออกมา นำ ด้วยความกลัวถูกโต้กลับ ทางการเมืองหรือพบกับการต่อต้านอย่างรุนแรงจากพวกอนุรักษนิยมที่กล้า หลังและทรงพลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ชักใยอยู่เบื้องหลังในประเทศไทย

ความหวังสูงสุดของผู้หญิงที่เอ็มพาวเวอร์มีต่ออนาคตคือการได้เห็นการขึ้น ยุติเสนอร่างกฎหมายทำให้งานบริการทางเพศไม่ใช่อาชญากรรมเข้ามาใน รัฐสภาไทย ถึงแม้จะไม่หวังว่ามันจะผ่านออกมาในเวลาเร็วๆ นี้ เอ็มพาวเวอร์ คิดว่ามันเป็นขั้นแรกๆที่ประเทศไทยจะเอาจริงเอาจังและพูดคุยหาหรือ กระทั่งถกเถียง ในประเด็นสิทธิของคนทำงานบริการทางเพศในที่สาธารณะ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเธอพูดกันว่าหากนี้เกิดขึ้นก็จะเป็นชัยชนะทาง ประวัติศาสตร์ของผู้หญิงทำงานบริการทางเพศในประเทศไทย สิ่งที่เราได้ รับการบอกเสมอมาว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะบรรลุผล ตราบใดที่คนในอำนาจจะไม่ หยุดการไหลของเงินไปยังชายและหญิงที่อยู่เบื้องบน

ผู้หญิงที่เอ็มพาวเวอร์มองและนิยามการทุจริตอย่างไร

เมื่อถูกถามว่าผู้หญิงเข้าไปเกี่ยวข้องในการทุจริตด้วยไหม พวกเธอกล่าวอย่าง ชัดเจนอีกครั้งว่า เธอเป็นผู้มีส่วนร่วมคิดอย่างไม่เต็มใจในระบบการทุจริตที่ เธอไม่มีปากเสียงอะไรและถูกเอาเปรียบอย่างสิ้นเชิง “เราไม่ผิด กฎหมายต่างหากที่ผิด กฎหมายนั้นแหละที่บังคับให้เราเป็น คนทำงานผิดกฎหมาย ดังนั้นอำนาจที่ทางการใช้มาทำให้การกระทำของ เราเป็นอาชญากรรมจึงไม่เป็นธรรม เราไม่ได้จ่ายเงินสินบนเหล่านี้อย่าง สมัยครใจ และเราไม่ได้มีอำนาจต่อรองอย่างสิ้นเชิงในการเจรจา เราไม่มี ทางเลือกแต่ต้องจ่าย เพราะถ้าเราไม่จ่าย เราจะถูกข่มขู่คุกคามถึงจุดที่ เราไม่สามารถทำงานของเราได้การปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมนี้ได้กลายเป็น เรื่องปกติไปเพราะกฎหมายยอมให้เกิดการเลือกปฏิบัติ ละเมิดและ เอาเปรียบพวกเราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้า ประเวณี พ.ศ. 2539 เป็นกฎหมายที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน เมื่อมีการร่าง กฎหมายฉบับนี้ขึ้น มันไม่ได้ตั้งอยู่บนหลักการสิทธิมนุษยชน แต่ตั้งอยู่ บนความคิดถึงความจำเป็นที่จะต้องควบคุมปราบปรามและทำให้งาน บริการทางเพศเป็นอาชญากรรม บนพื้นฐานของความคิดเช่นนี้ คน ทำงานบริการทางเพศจึงถูกสังคามมองอย่างดูถูกและได้รับการปฏิบัติ ราวกับเป็นอาชญากรและเป็นผู้กระทำผิด ซึ่งไม่ถูกต้อง” ชัชลาวัลย์สรุป

ชัชลาวัลย์พูดต่อไปว่า “เราได้รับการบอกเล่าว่า กฎหมายที่กำหนดให้งาน บริการทางเพศไม่ใช่อาชญากรรม ที่เอ็มพาวเวอร์รณรงค์เรียกร้องจะไม่

มีวันเป็นจริง เพราะการทุจริตมีขอบเขตใหญ่โตมาก และการยุติมัน จะตัดเส้นเลือดที่นำเงินไปสนองให้กลุ่มคนที่มีอำนาจ เราเห็นว่าเงิน จำนวนมากเกี่ยวข้องกับกาทุจริตนี้ และมีอำนาจซ่อนเร้นบางอย่าง ที่เราไม่สามารถแม้แต่จะเห็นหรือจับต้องได้อำนาจซ่อนเร้นนี้น่ากลัว ยิ่งไปเสียกว่าพวกอนุรักษนิยมที่คัดค้านพวกเราบนพื้นฐานของ สถาบันครอบครัวและเด็กบางครั้งเราไม่รู้แม้กระทั่งว่าเราต่อสู้อยู่กับ ใคร เจ้าหน้าที่ตำรวจบอกเราบ่อยๆว่า จริงแล้วพวกเขาไม่ได้ต้องการ ทำให้พวกเราเป็นอาชญากรและเอาผิดเอาเปรียบเรา ถ้าเป็นเช่นนั้น เราจ่ายเงินให้ใครกันเล่า และเงินทั้งหมดนี้ไปไหน เส้นเลือดของใคร กันแน่ที่เรากำลังหล่อเลี้ยงอยู่เราไม่รู้แม้กระทั่งว่าใครกันแน่ที่เรา กำลังต่อสู้และเผชิญหน้าอยู่”

OUR CUSTOMERS

Can sex workers join a job?
Can sex workers beget? ...
Can sex workers employ their work to make the life better?
Can sex workers be treated fairly?
Can sex workers beget their own work?
Can sex workers beget their own work?
Can sex workers beget their own work?
Can sex workers beget their own work?
Can sex workers beget their own work?

...the only establishment for the Thailand...
"Can Do" has a great record in Bangkok. It was the first and the only...
It began in 2004 when we started to provide our experience and...
It's also a working model of an employment program with...
For more information, please contact us at...
...the only establishment for the Thailand...

...the only establishment for the Thailand...
...the only establishment for the Thailand...
...the only establishment for the Thailand...

...the only establishment for the Thailand...
...the only establishment for the Thailand...
...the only establishment for the Thailand...

...the only establishment for the Thailand...
...the only establishment for the Thailand...
...the only establishment for the Thailand...

Painting By

Cover : APY